

CAN YOU ANSWER THESE QUESTIONS?

1. What were the basic differences between the Pharisees and the Sadducees?
2. Who were the Eisunim?
3. Describe the circumstances that led Anan to found his sect.
4. List five areas of halacha where Anan disagreed with the Rabbanim.
5. What was Rav Saadyah Gaon's impact upon the Karaim?

This and much more will be addressed in the fourth lecture of this series: "The Pious Heretics".

To derive maximum benefit from this lecture, keep these questions in mind as you listen to the tape and read through the outline. Go back to these questions once again at the end of the lecture and see how well you answer them.

PLEASE NOTE: This outline and source book was designed as a powerful tool to help you appreciate and understand the basis of Jewish History. Although the lectures can be listened to without the use of the outline, we advise you to read the outline to enhance your comprehension. Use it as well as a handy reference guide and for quick review.

THE EPIC OF THE ETERNAL PEOPLE

Presented by Rabbi Shmuel Irons

Series V Lecture #4

THE PIOUS HERETICS

I. The Oral Torah

A.

משה קבל תורה מסיני. ומסרה ליהושע. ויהושע לזקנים. וזקנים לנביאים. ונביאים מסרוה לאנשי כנסת הגדולה. אבות א:א

Moses received *the Torah* at Sinai and transmitted it to Joshua, Joshua to the Elders, and the Elders to the Prophets, and the Prophets to the men of the Great Assembly. **Avos 1:1**

B.

אמר רבי לוי בר חמא אמר רבי שמעון בן לקיש: מאי דכתיב (שמות כ"ד) ואתנה לך את לחת האבן והתורה והמצוה אשר כתבתי להורתם, לחות אלו עשרת הדברות, תורה זה מקרא, והמצוה זו משנה, אשר כתבתי אלו נביאים וכתובים, להורתם זה תלמוד מלמד שכולם נתנו למשה מסיני. ברכות ה.

R. Levi b. Chama says further in the name of R. Shimon b. Lakish: What is the meaning of the verse: And I will give thee the tablets of stone, and the law and the commandment, which I have written that thou mayest teach them (Exodus 24:12)? 'Tablets of stone': these are the ten commandments; 'the law': this is the Pentateuch; '*the commandment*': *this is the Mishnah*; 'which I have written': these are the Prophets and the Hagiographa; 'that thou mayest teach them': this is the Gemara. It teaches [us] that all these things were given to Moses on Sinai. **Berachos 5a**

C.

רבי אומר: (דברים י"ב) וזבחת כאשר צויתך - מלמד שנצטוו משה על הושט ועל הקנה, ועל רוב אחד בעוף ועל רוב שנים בבהמה. חולין כח.

Rabbi says. The verse: And thou shalt slaughter . . . *as I have commanded thee* (Deuteronomy 12:22). teaches us that *Moses was instructed* concerning the gullet and the windpipe; concerning the greater part of one of these organs [that must be cut] in the case of a bird, and the greater part of each in the case of cattle. **Chullin 28a**

D.

תניא אידך: כי דבר ד' בזה - זה האומר אין תורה מן השמים. ואפילו אמר: כל התורה כולה מן השמים, חוץ מפסוק זה שלא אמרו הקדוש ברוך הוא אלא משה מפי עצמו זהו כי דבר ד' בזה. ואפילו אמר: כל התורה כולה מן השמים, חוץ מדקדוק זה, מקל וחומר זה, מגזרה שוה זו זה הוא כי דבר ד' בזה. סנהדרין צט.

Another [Baraita] taught: Because he hath despised the word of the L-rd — this refers to he who maintains that the Torah is not from Heaven. And even if he asserts that the whole Torah is from Heaven, excepting a particular verse, which [he maintains] was not uttered by G-d but by Moses himself, he is included in ‘because he hath despised the word of the L-rd.’ And even if he admits that the whole Torah is from Heaven, excepting a single inferred point, a particular kal v'chomer deduction or a certain gezerah shavah, — he is still included in ‘because he hath despised the word of the L-rd’. **Sanhedrin 99a**

E.

עובד כוכבים שבא לקבל דברי תורה חוץ מדבר אחד - אין מקבלין אותו, ר' יוסי בר' יהודה אומר: אפי' דקדוק אחד מדברי סופרים. בכורות ל:

If a heathen is prepared to accept the Torah except one religious law, we must not receive him [as an Israelite]. R. Yosei son of R. Yehudah says: Even [if the exception be] one point of the special minutiae of the Scribes' enactments. **Bechoros 30b**

F.

תנו רבנן: מעשה בנכרי אחד שבא לפני שמאי, אמר לו: כמה תורות יש לכם? אמר לו: שתיים, תורה שבכתב ותורה שבעל פה. אמר לו: שבכתב - אני מאמינך, ושבעל פה - איני מאמינך. גיירני על מנת שתלמדני תורה שבכתב. גער בו והוציאו בנזיפה. בא לפני הלל - גייריה, יומא קמא אמר ליה: א"ב ג"ד, למחר אפיך ליה. אמר ליה: והא אתמול לא אמרת לי הכי? אמר לו: לאו עלי דידי קא סמכת? דעל פה נמי סמוך עלי. שבת לא.

Our Rabbis taught: A certain heathen once came before Shammai and asked him, ‘How many Torahs have you?’ ‘Two,’ he replied: ‘the Written Torah and the Oral Torah.’ ‘I believe you with respect to the Written, but not with respect to the Oral Torah; make me a proselyte on condition that you teach me the Written Torah [only].’ He scolded and repulsed him in anger. When he went before Hillel, he accepted him as a proselyte. On the first day, he taught him, Alef, beth, gimmel, dalet; the following day he reversed [them] to him. ‘But yesterday you did not teach them to me thus,’ he protested. ‘Must you then not rely upon me? Then rely upon me with respect to the Oral [Torah] too.’ **Shabbos 31a**

II. The Sadducees

A. **The Pharisees have delivered to the people a great many observances by succession from their fathers, which are not written in the Laws of Moses; and for that reason it is that the Sadducees reject them** , and say, that we are to esteem those observances to be obligatory which are in the written word, but are not to observe what are derived from the tradition of our forefathers. And concerning these things it is that great disputes and differences have arisen among them, while the Sadducees are able to persuade none but the rich, and have not the populace obsequious to them, but the Pharisees have the multitude on their side. **Josephus, Antiquities Book XIII Chapter 10:6**

B.

בנות צדוקין, בזמן שנהגו ללכת בדרכי אבותיהן - הרי הן ככותיות, פרשו ללכת בדרכי ישראל הרי הן כישראלית. רבי יוסי אומר: לעולם הן כישראלית, עד שיפרשו ללכת בדרכי אבותיהן. נדה לג:

The daughters of the Sadducees, so long as they are in the habit of walking in the paths of their fathers, are to be regarded as Samaritan women. If they left those paths to walk in the paths of Israel, they are to be regarded as Israelitish women. R. Yosei ruled: They are always regarded as Israelitish women unless they leave the paths of Israel to walk in the paths of their fathers. **Nidah 33b**

III. The Persian Heresies

A. The Eisunim

ויש לכם לדעת כי בתחלה מלכות ישמעאל עמד איש בעבר הנהר ואמר שהוא משיח ויצא בכלל עשרת אלפים מישראל והיה האות שלו שלן מצורע והשכים בריא ולא נשלם עסקו ולא עמדה עצתו וחזר ונשאר ישראל אחריו בערי אספהאן בעצם הגלות והתחדשו עליהם בגללו צרות. רמב"ם אגרת תימן

You should know that at the beginning of the kingdom of Yishmael a man arose in the land east of the Euphrates who claimed that he was Moshiach. He went out with ten thousand members of Israel. The sign that he relied upon was that he had laid down to sleep while he was a leper and woke up healed. His endeavor was not completed and his plan was thwarted. The Jews who followed him remained in golus in the cities [in the area] of Isfahan. Because of him new troubles came unto them. **Rambam in his Letter to Yemen**

מן הארץ הזאת יצאו אבו עיסי האספאני (705-685) הוא חשב את עצמו למשיח שיגאל את ישראל מן הגלות. עמד בראש מחנה מזוין של עשרת אלפים איש מישראל. נלחם בצבאות הממשלה ונהרג במלחמה. הוא גם יסד כתה דתית חדשה. אסר אכילת בשר ושתיית יין. אסר את הגירושין. חייב להתפלל שבע פעמים ביום ע"ש הכתוב "שבע ביום הללתיך" (תהלים קיט, קסד) אבל לא שנה את נוסח התפילה וצוה להתפלל תפלת י"ח וק"ש עם ג' ברכותיה. הוא אמר שגם ישו ומחמד היו נביאים אלא שנשלחו לאומות העולם ולא לישראל. רבים האמינו באבו עיסי שנקראו עיסויים או עיסוניים והתקיימה כת זו כמאתים שנה אחרי מותו. תקופות הגאונים מרב ש. אסף קו-קו

Abu Isi of Isfahan (685-705) came from the land [of Persia]. He considered himself to be the Messiah who is going to redeem the Jews from exile. At the head of an armed force of ten thousand Jews, he fought with the armies of the government and was killed in battle. He also founded a new religious sect. He forbade the eating of meat and drinking of wine and he forbade divorce. He [also] required [his followers] to pray seven times a day . . . but he didn't, however, change the traditional form of prayer, i.e. he commanded his followers to pray Shemona Esreh and Krias Shema with its three benedictions. He taught that Jesus and Muhammed were prophets, but they were sent to the Gentiles and not to the Jews. Many believed in Abu Isi and were called Issuim or Issuniim. The sect survived for about two hundred years after his death. **Tekufas HaGaonim, S. Asaf**

B. The Yudganim

אחד מתלמידיו של אבו-עיסי, יודגאן, חשב אף הוא את עצמו לנביא ומשיח ואף הוא נעשה למיסד כתה חדשה, כת היודגאנים. ואף אחרי פטירתו אמרו תלמידיו שהוא לא מת ועוד ישוב ויתגלה. שם קז

One of the disciples of Abu Isi was Yudgan. He was a self styled prophet and Messiah. He also founded a new sect, the sect of the Yudganim. Even after his death, his followers claimed that he didn't [really] die but he would come back again and be revealed. **Ibid.**
107

C.

בעקבות היודגאנים הלכו המושכאנים שאין לנו אודותיהם אלא ידיעות מועטות בלבד. מצויה גם כת בשם שאדכאנים ע"ש מקום אחד בפרס. שם

The Moshchanim went in the footsteps of the Yudganim. We have only very sparse knowledge regarding them. There was also another sect called the Shadchanim. It got its name from an area in Persia. **Ibid.**

D.

חוץ מזה נזכיר גם את משה הפרסי, יליד בגדאד, שישב אחרי כן בעיר קטנה הקרויה זפרן בקרבת קרמנשה ויצא משם לגור בטיפליס אשר בקוקז וע"כ הוא נקרא גם אבו-עמרן הטפליסי. אף הוא יסד כתה שנקראה כת הטיפליסים והתקיימה זמן רב אחרי מותו של מיסד. משה הפרסי כפר בתחית המתים ועוד בכמה מעיקרי הדת. שם

Besides all of the above, it is worth mentioning Moshe haParsi. He was born in Baghdad but settled afterwards in a small city called Zafran in the area of Karmanshach. He left there to settle in Tiflis [Georgia] in Caucasia. Because of this, he is also called Abu Amran HaTiflisi. He also founded a sect that were called the sect of the Tiflisim which survived a long time after the death of its founder. Moshe HaParsi denied the belief in resurrection along with many other traditional principles of belief. **Ibid.**

E.

[רס"ג] שחבר כמה ספרים טובים ועשה טובות גדולות לישראל והשיב תשובה על מינים ועל הכופרים בתורה ואחד מהם חיזי אלכלבי (אלכלכי) אשר בדה מלבו תורה והעיד רב סעדיה שהוא ראה מלמדי תנוקות מלמדים אותה בספרים ובלוחות עד שבא רב סעדיה ונצחם. סדר הקבלה לראב"ד

[Rav Saadyah Gaon] composed many fine works and bestowed much benefit to the Jewish people. He refuted the heretics and those that deny Torah. One of them was Hiwi Al Balchi who composed his own Torah. Rav Saadyah testified that he saw elementary school teachers [teach his works] in books and tablets. This was the situation until Rav Saadyah came and defeated them. **Raavad - Seder HaKabalah**

F.

ובזאת אמר חייו אלבלכי בספרו שכתב בו מאתים טענות למה עזב הקב"ה המלאכים הטהורים ולא שכן כבודו ביניהם ובחר לשכן כבודו בין בני אדם? והשבתי אותו כששמעתי את דבריו ומי הודיעך כי לא השכין בין המלאכים מאורו הרבה מהאור השוכן בין בני האדם? וכן היתה תשובתי אליו בזה הלשון:

עוד איך עתה תדע מה עשה למלאכי מרומים
אפשר כי השכין בינימו אור כזה אלף פעמים
כי יזרח לפי כחם לעבדו בתמים
ואיך תאמר מאסם ולא תגור מן החכמים

מרב סעדיה גאון מובא באוצר הגאונים לברכות צד 17

And this is what Hiwi Al Balchi stated in his work in which he wrote two hundred criticisms: Why did the Holy One, blessed be He, forsake the pure angels and instead of resting his Glory amongst them chose to rest his Glory amongst the children of man? I replied to him as soon as I heard his words: And who told you that He does not place his Light between the angels at a greater extent than that which he places his Light amongst mankind? I replied to him in these words:

In addition how can you know what He did to the angel on high?

It is possible that He rested His Light between them a thousand fold.

For He shined upon them commensurate to their power to serve Him in purity.

And how could you say that He detested them. Have you no fear from the Sages?

Rav Saadyah Gaon quoted in Otzar HaGaonim Berachos p. 17

G.

כתיב: (שיר השירים ח) אחות לנו קטנה ושדים אין לה, וא"ר יוחנן: זו עילם, שזכתה ללמוד ולא זכתה ללמד. קדושין מט:

It is written (Shir HaShirim 8): We have a little sister, and she hath no breasts, whereon R. Yochanan said: This refers to Elam, which was privileged to study, but not to teach.

Kiddushin 49b

תניא, אמר רבי עקיבא: כשהייתי עם הארץ אמרתי: מי יתן לי תלמיד חכם ואנשכנו כחמור. אמרו לו תלמידי: רבי, אמור ככלב - אמר להן: זה - נושך ושובר עצם, וזה - נושך ואינו שובר עצם. פסחים מט:

It was taught, R. Akiva said: When I was an 'am ha-aretz' (unlearned) I said: I wish that I had a scholar [before me], and I would maul him like a donkey. Said his disciples to him, "Rabbi, say like a dog!" "The former bites and breaks the bones, while the latter bites but does not break the bones," he answered them. **Pesachim 49b**

H.

ופעם בנו של דוד בן זכאי יצא למדינת פרס שהוא מרשות אביו ולא כבדוהו ולא נשאו לו פנים ושלח והודיע לאביו ואביו הוציא עליהם פתיחות וחרמות והודיע למשנה והמשנה הודיע למלך וכתב המלך אל מלך פרס לסמוך ידו ולעזרו עליהם וכששמע מלך פרס והגיע כתב מלך בבל לידו שלח ידו בהם ונטל מהן ממון הרבה מפיוס שהוא רשות אביו ומכל פרוורהא וחזר לבבל ולא היה אחד מר"י מי שיערער עליו בדבר זה. ספור רב נתן הבבלי

Once, the son of David ben Zakai went out to the district of Persia, which is part of the domain of his father, and he wasn't honored by them. He sent and informed his father and his father sends writs of excommunication. He [also] informed the vizier who informed the king. The king sent to the king (governor) of Persia to give aid and support in his efforts against them. When the king of Persia heard about this and when the king of Bavel's letter reached him, he punished them. He (the son) received much money from Persia, for this is part of the domain of his father, and from the surrounding areas. Afterwards he returned to Bavel. None of the Roshei Yeshivos objected to how the incident was handled. **The Account of Rav Nasan HaBavli**

IV. Anan and the Karaite Heresy

A.

ובימיו [של רב יהודאי גאון] היה ענן שהיה בתחלה ת"ח ובעבור שמץ פסול שנמצא בו לא נסמך לגאון (צ"ל ריש גלותא) ונעשה זקן ממרא ע"י ב"ד בעבור שחיזק הצדוקים שנתדלדלו מן החורבן עד שבא ענן וחזקם. ספר הקבלה להראב"ד

Anan was a contemporary of Rav Yehudai Gaon. Originally a Talmid Chacham, because of his character flaws, he was not chosen to become Resh Galusa. He was subsequently condemned as a heretic (lit. a rebellious sage) for his support of the Sadducees. The Sadducees had dwindled [both in numbers and influence] since the time of the destruction of the Temple. Because of Anan they became more powerful. **Raavad - Sefer HaKabbalah**

B.

לא רצו חכמי הדור ההוא להעמידו ראש גלות משום ויתור פריצות שהיה למוד זה וחסרון יראה ושמם פניהם אל חנניה אחיו משום ויתור ענוה וביישנות ויראת שמים שהיתה לו והעמידוהו ראש גלות. באותו העת נתקנא ענן הוא וכל איש רע ובליעל הנותרים מתרבות צדוק וביתוס ונתכונן במחלוקת בסתר משום פחד מלכות הדור והעמידו ענן ראש גלות עליהם. ונגלה הדבר למלכות ביום א' בשבת (767) וגזר לתתו בבית כלא עד יום ו' לתלותו על העץ כי מרד במלכות, ונזדמן לו שם אדם אחד בבית כלא מחכמי הישמעאלים [המלומד המפורסם אבן חנופא ויעצהו לומר שהוא מאמין בדת אחרת ואין לו שייכות לדת אחיו] אמר לו לא יש בתורה מצות שיש לאחת שני פתרונים? אמר לו יש ויש. אז אמר לו ראה הפירוש אשר פירשו אותו על הדת אשר אחרי אחיך ותפרש אותו וזולתו על מנת שיהיו הרוצים כך מודים בדבריך ולתת שוחד למשנה אולי ינתן לך רשות לדבר תשתחוו ותאמר אדוני המלך! לאחי על דת אחת המלכת אותו או על שתי דתות? וכאשר יאמר לך על דת אחת תאמר לו, אבל אני ואחי על שתי דתות אנחנו. ובודאי תנצל על מנת שתפרוש מן המחלוקת והכתות אשר בין דתך ובין דת אחיך ויודן בך אנשי דתך. חלוק הקראים והרבנים ל"ק II

The sages of the generation did not want to appoint [Anan] to the position of Resh Galusa because of his excessive undiscipline and because he lacked the fear of G-d. They were rather inclined towards his brother Chanania because of the extra measure of humility, reticence and fear of G-d that he possessed. It was Chanania whom they appointed in his stead to be Resh Galusa. At that time Anan together with all the rebellious remnants of Tzoduk and Baiisus secretly waged a campaign to be appointed to the office of Resh Galusa. It was conducted in secret because of the fear of governmental intervention. His followers unilaterally appointed him to the position. On a Sunday (in 767) the government became aware of the plot and issued a decree to imprison him until Friday when he was to be hanged for rebellion. At the prison, he happened to meet a [famous] Moslem scholar [by the name of Ibn Hanufa who advised him to tell the authorities that he followed a different religion than his brother]. He asked him, "Aren't there different possible interpretations of the Torah and Mitzvos?" He replied, "Certainly!" He then said to him, "Look into the interpretations of the religion that your brother follows and you offer contrary interpretations. Make sure that your followers agree to these changes and they give [a considerable] bribe to the viceroy to let you have an audience [with the king]. Prostrate yourself before him and say, 'My master, the king! Did you appoint my brother over the followers of one religion or two?' When he replies: Over one! you say, 'My brother and I represent two distinct religions.' You will certainly be victorious as long as you explain the actual differences between your religion and your brother's [to the king] and your followers are in [complete] agreement." **The Argument Between the Karaim and the Rabbanim - Likutei Kadmonim II 103**

C.

ענן הקראי ירקב שמו אבי אביו של דניאל חוט המשולש ברשע ובמינות, שאמר לכל הטועים והזונים אחריו: עזבו דברי משנה ותלמוד ואני אעשה לכם תלמוד משלי, ועדיין הם בטעותם ונעשו אומה לעצמן, ותקון תלמוד של רשע ושל עול לעצמו, וראה מרנא ורבנא אלעזר אלוף ז"ל ספר תועבות שלו שקורין אותו ספר מצות כמה תחבולות יש בו. . . ועכשיו צריכים לנדותם שלא יתפלל עם ישראל בביהכ"ס ולהבדילם עד שחזרין למוטב ומקבלין עליהן שנוהגים כמנהג שתי הישיבות. תשובה לרב נטרונאי גאון מובא בסדר רב עמרם גאון בסדר של פסח

Anan the Karaite, may his name be rotted, the grandfather of Daniel, a three corded rope of iniquity and heresy, said to all that erred and strayed after him: Forsake the words of the Mishnah and Talmud and I will make for you my own Talmud. They are still engaged in their errors and have become a nation unto themselves. He composed his own version of a Talmud full of evil and sinfulness. Maran and Rabban Elazar Aluf, of blessed memory, saw his abominable work which they call: Sefer HaMitzvos. It contains much premeditated distortion. . . . And now we should excommunicate them so that they not pray together with the Jewish community in the synagogue and we should separate them until they repent and accept upon themselves to act according to the guidelines established by the two Yeshivas (Sura and Pumbedeisa). **Responsa of Rav Natronai Gaon quoted in the Siddur of Rav Amram Gaon**

D.

ובזמן שאדם אינו מקשיב לחכמים ולדבריהם דומה לחזיר שכך כתיב אמר נבל בלבו אין אלקים וכו' ופירושו חכמים אין נבל אלא חזיר שמנבל א"ע בצואה ובכל סרוחה. ואין חזיר אלא מי שלמד תורה שבכתב וכפר בתורה שבע"פ וכפר בחכמים. פרקוי בן באבוי

When a person doesn't listen to the Sages and their words he is similar to a pig. For this is what is written: The wretched one says in his heart that there is no G-d . . . (Psalms 14:1) Our Sages have explained that "wretched" refers to a pig who sullies himself with excrement and every form of slime. There is no greater "pig" than he who studies the Written Law and denies the Oral Law and denies the authority of the Sages. **Perkoi ben Baboii**

E. The Karaite Version

הם מיוחסים אל ענן ראש הגלות שבא מן המזרח בימי אבי געפר אלמנאצור ועמו נוסח המשנה שנעתקה מכתובת יד של הנביא משה ע"ה, וכשראה מה שהיה עליו מן היהודים הרבנים והקראים, מתנגדים למה שבידו עצר כח יחידי להתקומם נגדם וטען עליהם בדתיהם. והיה נכבד אצלם וחשבוהו מיוצא חלציו של דוד המלך ע"ה ולאיש היותר חסיד בבחינת הדת וחשבו שאילו היה בזמן הבית היה נביא. ולא יוכלו להרים ראש נגדו לפי שהיה חוץ ממה שזכרנו חשוב בעיני הכליף שכבדוהו מאד. וממה שהתחלף בו מן היהודים הוא עשיית החדשים עפ"י הראיה, כמו שהוא ג"כ בדת האסלאם, ולא חש באיזה יום מן השבוע חל החדש. ועזב חשבון הרבנים ועבור החדשים, ואמר שטעו בזה, וסמך בו רק על מציאת האביב בשעורים. וחלק כבוד בדבורו לישו בן מרים, והניח מחמד ואמר שהוא נביא ששלחו השם אל הערביים, אלא שהתורה לא תנוסה. מקריזי מובא באוצר ישראל

[The Ananites] trace their roots to Anan who was the Resh Galusa who came from the east in the days of the Caliph al-Mansur and brought with him a version of the Mishnah that was copied from the handwritten original of Moshe of blessed memory. When he saw the opposition that existed from both the Rabbanim and the Karaim, he singularly gathered the strength to stand up against them and to argue [the fallacies that existed] in their religion. He was well respected amongst them and was held to be a descendant of King David of blessed memory as well as extremely pious. They (his followers) maintain that if Anan had lived at the time of the Temple he would have been a prophet. They (Rabbanim and Karaim) were not able to mount a meaningful opposition against him because, besides his other qualities, he was well regarded by the Calif who gave him great respect.

Amongst the differences between his doctrine and that of the other Jews was the creation of the calendar (lit. the months) based on the sighting of the moon just like the Moslems. He was not concerned about which day the first of the month would fall. He abandoned the calculation of the Rabbanim and the intercalation of the months for he said that they had erred. He only relied on the actual "aviv", the new barley crop. He spoke of Jesus the son of Mary with respect and said of Muhammed that he was a prophet sent by G-d to the Arabs. [For Jews], however, the Torah still remains in effect. **The Arab historian Makarizi quoted in Otzar Yisrael**

V. Anan and the New Oral Torah

A.

להשיב פתויי עם ד' מן המאכלות אשר התירו להם [הרבנים] הראשונים כמאכלות הגויים, והקלו בעיניהם טומאה וטהרה . . . ואמרו שמותר לקחת את השמן מכלי הגוים הנעשים מעורות הגמלים וכן משקים וממתקים הנעשים ביד הרקחים הנכרים, ולקחת הקמח . . . בלי לברר הדגן מן השקצים וצעפי העכברים . . . מתירים שחיטת הרה והיא הנקראת נבלה. דברי סהל בן מצליח בן דורו של רב סעדיה גאון

[My whole purpose is] to stop the people of Hashem from eating the non-Jewish food that the early [Rabbanim] allowed them to eat and had made light in their eyes as well as the [principles of] that which is impure and pure. . . . They said that it is allowed to purchase oil from non-Jews that were stored in camel skins as well as drinks and sweets that were made through the hand of non-Jewish condiment makers. [They also allowed] the purchase of flour without checking them for insects or droppings . . . They also allow the slaughter of a pregnant animal [and the eating of its fetus] which [really] should be deemed as carrion. **Sahl ben Matzliach, a Karaite contemporary of R. Saadyah Gaon**

B.

קודם שנכנסים לבית הכנס"ס אנו רוחצים ידינו ורגלינו. . . . ובעת שרוצה להתפלל הוא רוחץ בביהכ"ס את ידיו ואבריו ורגליו ושוקיו ואח"כ הוא מתפלל. ובעת שהשלים להתפלל הוא רוחץ בביהכ"ס את ידיו ואת רגליו ואח"כ הוא יוצא מביהכ"ס. והכיוור שאנחנו רוחצים ממנו לתפלה אין אנחנו עושים בו שום דבר אחר. גם המים שאנו רוחצים מהם לתפלה לא נעשה בהם שום דבר אחר, כי התפלה היא חשובה כקטורת וקטורת נקטרת באהל מועד, והרי הכיוור והמים דומים לכיוור ומים שהיו באהל מועד. ואף הרחיצה שלאחר התפלה צריכה ברכה כמו על הרחיצה של מצוה. ספר המצות מענן עמ' 36.

Before we enter a synagogue we wash our hands and feet. . . . and at the time that a person wants to pray he [first] washes his hands, limbs, feet and calves in the synagogue and then does he pray. The basin that we use to wash with in the synagogue should not be used for any other purpose. Also the water that is used in the synagogue should not have been used for any other purpose. For prayer is considered like incense and incense was offered in the Ohel Moed. And behold the basin and water are akin to the basin and water that were used in the Ohel Moed. And also the washing that is done after the prayers demands a benediction just like any washing that is done for the purpose of a mitzvah.

Sefer HaMitzvos of Anan p. 36

כמו שבאהל מועד אין נכנסים בנעלים. . . . כן גם מי שמבדיל (בין קדש לחול) או מלמד צריך לשלוף נעליו. וכמו שהנכנס לאוהל מועד רוחץ ידיו ורגליו שנאמר ורחצו ידיהם ורגליהם ולא ימותו. כן גם מי שמבדיל או מלמד חייב לרוחץ ידיו ורגליו, וכמו שבאהל מועד משמשים בעמידה, שנ' לעמוד לשרת בשם ד' כן גם מי שמבדיל או מלמד צריך לעמוד. ספר המצות מענן עמ' 22

Just as in the Ohel Moed one does not enter with shoes, . . . similarly, when one makes Havdalah or teaches Torah one is required to take off one's shoes. Just as one who enters the Ohel Moed washes his hands and feet . . . so, too, one who makes Havdalah or teaches Torah is required to wash his hands and feet. Just as in the Ohel Moed they served in a standing position . . . so too one who makes Havdalah or teaches Torah is required to stand. **Sefer HaMitzvos of Anan p. 22**

C.

וכן אמר ענן ז"ל שזה האופן (קל וחומר) אמתי ממה שאמר הכתוב ערות בת בתך לא תגלה ואסור בת הבת, ואם בת הבת אסורה כ"ש הבת עצמה שהיא יותר חמורה מבתה. . . ואמר ענן ראש הגלות כתוב הכא זאת התורה לכל נגע הצרעת וכתוב זאת התורה לעולה ולמנחה וכתוב הכא זאת תורת השלמים זאת תורת הזב מה עולה ומנחה ושלמים ונגע הצרעת אין אנו עושים בגלות עתה ונתבטלו אף טומאת מת וזב מתבטלו בגלות ואין אנו חייבים בשמירתם. והכתוב לא חייב טומאת מת אלא במציאת אפר הפרה והכהן המשיח. וכמו שנתבטלו אלו כך נתבטלה הטומאה כי טהרתם תלויה בהם. ובזמן הגלות אין אפר הפרה ולא כהן משיח. וכמו שנתבטלו אלו ותלויים בידי שמים כך נתבטלה ג"כ טומאת מת בגלות שלא יטהר זולת מי נדה. . . מבנין אב מכתוב אחד כן נוטה הר' ענן לזה האופן. . . שלש עשרה אופנים שהתורה נדרשת בהם והאחד עשר הסכמנו בהם. מטה אלקים מהקראי משה בישייצי

Anan, of blessed memory, also stated that the principle of "**kal v'chomer**" is valid based on the verse (Leviticus 18:10) Do not commit incest with your son's daughter or your daughter's daughter. The Torah only forbids your daughter's daughter [and assumes you to reason:] if the daughter's daughter is forbidden certainly the daughter herself is forbidden whose relationship [to her father] is stronger than her daughter's. . . . Anan, the Resh Galusa said, Scripture states (Leviticus 14:54): This is the Torah (the entire law) regarding every leperous spot. Scripture also states (Leviticus 7:37): This is the Torah (the entire law) regarding the burnt offering, the meal offering . . . and Scripture also states (Leviticus 7:11): This is the Torah of the peace offering . . . and Scripture also states (Leviticus 15:32): This is the Torah of the "zav". Just like the laws of the burnt offering and the peace offering and the leperous spot is not observed in the "golus" (exile) so, too, the laws of "tuma" regarding a dead body and a "zav" are no longer in effect in the exile and we are no longer required to observe them. Scripture does not require the laws of the "tuma" of a dead body to be adhered to without the existence of the ashes of the heifer and the anointed priest. Just as these are no longer in existence, so too, the laws of purity and impurity became null and void, for their purification is dependent on them. In the time of the exile there are no ashes of the heifer nor the anointed priest. Just as these became nullified and are dependent on the hand of heaven so, too, the "tuma" of a dead body became nullified in the exile. . . . There are thirteen [traditional] ways of exposition and we agree on eleven of them. **Match Elokim from the Karaite Moshe Bisheitzi**

D.

צורתם של בעלי משנה כצורת ענן ובנימין ושאר המחליפין לרבנים שחברו ספרי מצוות ואמר כל אחד מה שחשב והחזיק בראיות במה שקם לו מופת על אמתת דעתו. פירוש לדברים מהקראי יפת בן עלי

The form of the masters of the Mishna was the same form that Anan and Binyamin [Nahwondi] and the other imitators of the Rabbanim who wrote works on mitzvos used. They each said what they thought to be correct and brought proofs to support their respective positions. **The Commentary of the Karaite Yefeth ben Ali**

VI. Ancient Scriptures

A.

כתבי הצדוקים ידועים ונמצאים בידינו. . . נמצאו דברים רבים שבהם התנגד אל הרבנים בזמן הבית השני אודות הקרבנות וזולתם. הקראי סהל בן מצליח בן דורו של רב סעדיה

The writings of the Sadducees are well known and are found in our possession. . . . There are many things that are written there that are in opposition to the opinions of the Rabbanim regarding the sacrifices and other issues. **The Karaite Sahl ben Matzliach, a contemporary of Rav Saadyah Gaon**

B. We have learned from trustworthy Jews ... that some books were found ten years ago in a rock-dwelling near Jericho. The story was that the dog of an Arab out hunting went into a cave in pursuit of game and did not come out again; its owner went in after it and found a chamber in the rock, in which there were many books. The hunter went off to Jerusalem and told his story to the Jews, who came out in great numbers and found books of the Old Testament and others in the Hebrew script. **A letter written by Timotheus I (727-819), a ninth century Nestorian Patriarch of Seleucia, to Sergius, a Metropolitan of Elam, first published in 1901, quoted in "The Dead Sea Scrolls", by Edmund Wilson**

C. Hear now, all you who know righteousness, and consider the works of G-d; for He has a dispute with all flesh and will condemn all those who despise Him.

For when they were unfaithful and forsook Him, He hid His face from Israel and His Sanctuary and delivered them up to the sword. But remembering the Covenant of the forefathers, He left a remnant to Israel and did not deliver it up to be destroyed. And in the age of wrath, three hundred and ninety years after he had given them into the hand of king Nebuchadnezzar of Babylon, He visited them, and He caused a plant root to spring from Israel and Aaron to inherit His land and to prosper on good things of His earth. And they perceived their iniquity and recognized that they were guilty men, yet for twenty years they were like blind men groping for the way.

And G-d observed their deeds, that they sought Him with a whole heart, and He raised for them a Teacher of Righteousness to guide them in the way of His heart. And he made known to latter generations that which G-d had done to the latter generation, the congregation of traitors, to those who departed from the way. This was the time of which it written, "Like a stubborn heifer thus was Israel stubborn." (Hos. 4:16), when the Scoffer arose who shed over Israel the waters of lies . He caused them to wander in a pathless wilderness, laying low the everlasting heights, abolishing the ways of righteousness and removing the boundary with which the forefathers had marked out their inheritance, that he might call down on them the curses of His Covenant and deliver

them up to the avenging sword of the Covenant. For they sought smooth things (דורשי חלקות a phrase similar to דורשי הלכות) and preferred illusions and they watched for breaks (פרצות) and chose the fair neck; and they justified the wicked and condemned the just, and they transgressed the Covenant and violated the Precept. They banded together against the life of righteousness and loathed all who walked in perfection; they pursued them with the sword and exulted in the strife of the people. And the anger of G-d was kindled against their congregation so that He ravaged all their multitude ; and their deeds were defilement before Him.

"The Priests, the Levites, and the sons of Zadok who kept the charge of My Sanctuary when the children of Israel strayed from me, they shall offer me fat and blood." (Ezekial 44:15) The "Priests" are the converts of Israel who departed from the land of Judah, and (the Levites are) those who joined them. The "sons of Zadok" (בני צדוק) are the Elect of Israel, the men called by name who shall stand at the end of days.

"Their wine is the venom of serpents, the cruel poison of asps." (Deuteronomy 32:33) The "serpents" are the kings of peoples and their "wine" is their ways. And the "head of asps" is the chief of the kings of Greece who came to wreak vengeance upon them. But all these things the "builders of the wall and those who daub it with plaster" (בנה חיץ a phrase similar to סיג) have not understood because a follower of the wind, one who raised storms and rained down lies, had preached to them and all of whose assembly the anger of G-d was kindled.

The Damascus Covenant, was discovered in the "genizah" of the Ben Ezra Synagogue in Old Cairo in 1896 and published in 1910 by S. Schechter (Fragments of Zadokite Work, Cambridge)

VII. Later Developments

A. Later Karaim

חפישו באורייתא שפיר ואל תשענו על דעתי. ספר המצות מענן 139

Search well into the Torah and do not rely on my opinion. Sefer HaMitzvos of Anan p. 139

שלום רב לכל בני בעלי מקרא אחיכם ורעיכם וכבר על כל דין ודין רמזתי עליו מקרא ושאר דינים שדנו במ וכתבו הרבנים לא יכולתי לרמוז במ מקרא גם אותם כתבתי שאם תחפצו תדינו במ. מהקדמה לספר משאת בנימין להקראי בנימין נהונדי

Abundant peace to all the Karaim, your brothers and friends. I have already intimated the Scriptural source for every single law [that I have ruled in this work]. As for the other laws that the Rabbanim have ruled and written, I have not been able to find a Scriptural reference. I have also written them [in this work] so that if you wish, you can rule by them. **The Preface of Masaas Binyamin from the Karaite Binyamin Nahwondi**

B. The Call to Zion

. . . על הנבלים אשר בישראל המדברים זה לזה: אין עלינו לבוא לירושלם עד שיקבצנו כאשר השליכנו . . . ואלה הם דברי המכעיסים והאוילים. . . אשרי הגבר אשר יבטח ויעוז בעוז ולא יאמר: איך אלך לירושלם מפחד שודדים וגנבים ומאין לו מחיה בירושלים. עליכם, אחינו ישראל, לצאת מכל המדינות . . . טרם היות הרעה ומהומת צרה בכל הארצות . . . והלא עמים לא מישראל באים מארבע קצוות אל ירושלם כל חודש ושנה ליראת אלקים. ומה לכם אחינו, כי אינכם עושים גם כדת עמי הארצות . . . ואתם אחינו ישראל שמעו אל ד' קומו ובאו אל ירושלם . . . ואם לא תבואו, כי אתם הומים ואצים אחר סחורותיכם, שלחו מכל עיר חמשה אנשים ומחיתם עמם למען נהיה לאגודה אחת להתחנן אל אלקינו תמיד על הרי ירושלם. קול קורא מא' מחכמי הקראים במאה העשירית

. . . Regarding the wretched of the Jewish people who speak amongst themselves and say: It is not incumbent upon us to go up to Jerusalem until [the time] He gathers us up [in the same manner] as He has cast us out . . . These are the words of those who anger [G-d] and are fools. . . Fortunate is the person who trusts in G-d and who finds his strength in the Ultimate strength. He shouldn't say: How can I go to Jerusalem due to the fear of marauders and thieves. And from whence will I sustain myself in Jerusalem? It is incumbent upon you, my brothers of Israel, to go out of your countries . . . before the evil and confusion of tragedy befall you in your lands. . . Behold non-Jewish nations come from the four corners of the world to Jerusalem every month and year because of their fear of G-d. . . And you our Jewish brethren, hearken unto G-d. Arise and come to Jerusalem. . . And even if you yourselves don't come, for you lust and pursue your businesses, send from each city five people together with their support so that we should be as one group to continually plead to our G-d on the mountains of Jerusalem. **A Public Pronouncement from one of the Karaite Sages of the Tenth Century**

C.

האמנם הגיעה העת להתגרש מעיר הקודש! . . . אם לא ייעזרו כת הרבנים מאצלכם אין להם תקומה ואין להם ישיבה. אגרת מהגאון ר' שלמה בן יהודה ר"י ירושלים לאחד מגדולי היהודים במצרים בשנת 1027

The time to be cast out of Jerusalem has truly come! . . . If you do not lend any help to the sect of Rabbanim, they will not survive. **A Letter from the Gaon Rabbi Shlomo ben Yehudah, Rosh Yeshiva of Yerushalayim, to One of the Outstanding Jews of Egypt in the Year 1027**

D. The Karaite Offensive

היו דורו בעלי סברות רבות נשחתות, וכמעט שתאבד תורת ד' לולי הוא (רב סעדיה) עליו השלום לפי שגלה מן התורה מה שהיה נעלם וחזק ממנה מה שנדלדל והודיעו בלשונו ובכתבו ובקולמוסו. רמב"ם אגרת התימן

In the generation of Rav Saadyah Gaon there were people who entertained destructive views. The Torah of Hashem was almost lost had it not been for Rav Saadyah who revealed what had been hidden in the Torah and strengthened that which had become weakened and made it known through his speeches, writings, and letters (lit. pen). **Rambam, The Letter to Yemen**

E.

כי על כל אלו הספקות שאומר [התלמוד] בכל מקום בשני ימים טובים הרבה מחזיקים עלינו מינים דבריהם ונרצה מאדוננו שיסיר כל תאונה שתעמוד בהם כמו שהרחיב בחכמתו בתשובת התקיעות והוסרו התאונות בדבריו, כי רבינו סעדיה ז"ל אמר בפירושו כי אין ספק מעיקרא. שאלת רבנו ניסים מקירואן לרב האי גאון נדפס בהקדמה לאגרת ר' שרירא גאון לרב בנימן מנשה לויין

Regarding all of the doubts associated with the Talmudic institution of two days of Yom Tov the **heretics overpower us with their words**. We wish from our master that he refute all of their criticism just as he broadened through his wisdom [our knowledge] through his responsa regarding blowing the shofar and thereby refuting their arguments. [The problem is] that Rav Saadyah, of blessed memory, stated in his commentary that there was no doubt originally. **Question directed to Rav Hai Gaon from Rabeinu Nissim of Kairuin**

F. Karaites Forgeries

ורבי פנחס בן יאיר כן יחזה (שעצרת ממחרת השבת כדעת הצדוקים והקראים) וסעדיה ראה ולא קבל . . . וכן אמר (רפב"י) בספרו במליצה, כי חג השבועות מעולם לא נפרצה, מיום מחרת בראשית החרוצה, וממנו סופרים חמשים יום ומביאים העומר ממחרת השבת השביעית בחג הקציר בגילה ועלצה. מהקראי סלמן בן ירוחם.

Rabbi Pinchas ben Yair expressed the same opinion [that Shavuot falls out on the day after Shabbos in concert with the opinion of the Sadducees and Karaim] and Saadyah saw this but did not accept it. . . . And so did Rabbi Pinchas ben Yair say in his work in poetic form: . . . **The Karaite Salman ben Yerucham**

וכראות אנשי ותמידי קירואן כי כך יצא מפי חכם גדול בקצבה מחקו דבריו מתוך ספרו, הם הם מפרשיך רועיך צרחו עליהם בעלי מקרא משכילי נ"ע בכח מאומצה באמרם להם: הלא כל ספר חכם וחכם כלא היה ונמצא. ספר אשכל הכופר מהקראי יהודה בן אליה הדסי

And when the people of Kairuin saw that such a thing had issued from the mouth of a great Sage, they erased his words from the text. . . . **Eshkol HaKofer from the Karaite Yehudah ben Eliah Hadasi**